

**אופנה משעממת. בלי הברקות
 וחידושים. מדכא. מתסכל. עד
 שבא צדי צרפתי, ובמטה'
 קסמים הפך את
 זה לאירוע מרגש**

ההיענות להצעותיו, מצד היצרנים, לא תמיד היתה גדולה. חסרה להם מודעות לשימוש באבזורים.

אבל ההתעקשות הוכיחה את עצמה — התוצאה הסופית הפכה למאורע מרשים ביותר. חיים קינן תרם את הידע המוסיקלי שלו, ושניהם ביחד בחרו קיטעי־מוסיקה שונים לכל קור לקציה בתצוגה, כשהם לוקחים חלקים מתאימים, מכפילים אותם ומסלקים את הבלתי־נחוצ.

היו מעט קולקציות שלא נזקקו לעזרה רבה של צרפתי. המוצלחות

הצגה במקום אופנה

ומעלי חיוך. תרמו לכך גם חציאות הטול והסרטים הגדולים שנקשרו לראשון של הדוגמניות, אשר הבליטו את הצבעים. הסוודרים, העשויים 50% כותנה ו-50% אקרילן, יימכרו בארץ בעונת החורף הקרובה, ובאירופה יימכרו בקיץ 1988. את הסוודרים עיצבה בעלת המיפעל, מאני דוברוביצקי.

בובות על חוטים כך נראו הדוגמניות העליונות שלבשו את הסוודרים על חברת גאנג'ימאג. הסוודרים המקסימים העלו על המסלול תמונות מהי־הקירקס. במיוחד ליצנים. הצבעים שעלמטו היו מלאי חיים, כמו אדום, כחול וצהוב, שופני המור

קן נשרים בתוך הכובע הוסיף חיים לסוודרים של עדנה רוס. קרן מנוסי עיצבה את הכובעים מכפות חמרים, כשמעל הכובע מובצעים פרחים מיובעים. הכובעים ושאר האבזורים הוסיפו יופי לתצוגה.

את הדגמים כשבוע האופנה הישראלי לקיץ 1988 ראיתי פעמיים. בפעם הראשונה במלון לרום בירושלים, שם הציגו 50 יצרנים את תוצרתם. לאחר שעות של סיורים מעייפים בין החדרים הרבים, הרגשתי סחוסה ומתוסכלת. ראיתי בגדים שנראו מיס־חריים, או נטולי סיגנון ומקוריות.

את אותם הבגדים פגשתי בפעם השניה בערב, על הבימה בתיאטרון יי־רושלים, בתצוגת־האופנה המסורתית, וכאילו במטה־קסמים, הופיעה פיה טובה והכניסה בי חיים חדשים.

אינני באה לספר אגדות־ילדים, רק לומר שמגע הקסמים היה מגעו של צדי צרפתי. צרפתי, הידוע יותר כבני מאיי־מחוזות, הוכיח כישרון גם כבימאי תצוגת־אופנה.

כדי לארגן את תצוגת־האופנה, הס־תוכב צרפתי בין 26 היצרנים השונים שהשתתפו בתצוגה, כשחנה שורץ, מתאמת האופנה של מכון היצוא, מלווה אותו לאורך כל הדרך של הפ־קת הערב.

צרפתי והיצרנים ליבנו רעיונות, כי שהבימאי מציע כיצד יוצגו הבגדים, כיצד ניתן לשפר את המראה שלהם ולהרגיש את החשוב.

טורבן מפרו עיצבה קרן מנוסי. תלמידת שנקר, עבור נטע פלדמן, בוגרת שנקר, אשר זכתה העונה בפרס רבלון. בטורבן היתה קופסה ובה קרן, שעליו נשפכו מים רותחים, אשר נרמו לעליית אדים.